

Sygn. akt I ACz 1814/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz
Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **K. K.**

przeciwko: **(...) Spółce z o. o. w L.**

o zwolnienie od egzekucji

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt VI GC 109/13

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia zmodyfikowanego w toku procesu roszczenia o zwolnienie od egzekucji sumy pieniężnej uzyskanej ze sprzedaży ruchomości przez wstrzymanie czynności egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. R. O. (sygn. KM 413/13) w zakresie wydania wierzycielowi kwot uzyskanych z egzekucji ruchomości objętych pierwotnym żądaniem pozwu oraz przez zajęcie rachunku bankowego pozwanego.

W ocenie Sądu I instancji roszczenie powoda można uznać za uprawdopodobnione, pozwany wprawdzie podnosił, iż komornik przekazał mu kwoty uzyskane w toku postępowania egzekucyjnego, jednakże z informacji tych nie wynika w sposób pewny, że kwota pochodząca ze sprzedaży spornej słomy w całości została rozliczona. Niemniej zdaniem tego Sądu powód nie wykazał interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, albowiem nie wykazał aby istniało realne zagrożenie zaspokojenia wierzytelności powoda.

We wniesionym zażaleniu powód wniósł o jego zmianę i uwzględnienie wniosku o udzielenie zabezpieczenia oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, iż zabezpieczenie jest konieczne dla kontynuowania postępowania wywołanego wniesionym przez niego pozwem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że powód modyfikując żądanie pozwu – z uwagi na dokonanie sprzedaży w toku postępowania egzekucyjnego spornych ruchomości – pismem z dnia 10.07.2013 r. domagał się zwolnienia od egzekucji sumy pieniężnej uzyskanej z tej sprzedaży wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa. Wbrew przekonaniu skarżącego oraz Sądu I instancji powództwo tej treści nadal pozostaje roszczeniem niepieniężnym, dlatego ocena interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia winna uwzględniać czy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania. W konsekwencji argumentacja zaskarżonego postanowienia, wskazująca na brak uprawdopodobnienia interesu prawnego rozumianego jako zagrożenie możliwości zaspokojenia powoda jest oczywiście nietrafna. Przeciwnie, uznając za uprawdopodobnione roszczenie o zwolnienie od egzekucji sumy uzyskanej ze sprzedaży ruchomości, za oczywisty uznać należałoby również interes prawny powoda w udzieleniu zabezpieczenia przez wstrzymanie wypłaty wierzycielowi uzyskanych kwot, albowiem wykonanie tych czynności w każdym przypadku udaremni cel wszczętego postępowania, zmuszając powoda do ochrony jego prawa w kolejnym postępowaniu, a mianowicie o odszkodowanie.

Tym niemniej zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, albowiem w ocenie Sądu Apelacyjnego należało dokonać odmiennej od Sądu I instancji oceny uprawdopodobnienia roszczenia przez powoda.

Dokonując oceny uprawdopodobnienia przez powoda roszczenia należy pamiętać, że niniejsze postępowanie jest postępowaniem zabezpieczającym, które ma charakter incydentalny, a także, uwzględniając etap postępowania, oparte jest o oceny dokonywane *prima facie*. Nie jest zatem rolą postępowania zabezpieczającego definitywne rozstrzygnięcie sporu zawisłego między stronami, a więc dokonywanie wiążącej wykładni mających potencjalne zastosowanie w sprawie norm prawa materialnego, a także subsumcji twierdzeń stron w kontekście wykładni tych przepisów. Te bowiem zadania zastrzeżone są postępowaniu rozpoznawczemu, natomiast postępowanie zabezpieczające nie może być traktowane i nie może się zamieniać w swoiste postępowanie prejudycjalne. Jednocześnie należy pamiętać, że dokonywana w postępowaniu zabezpieczającym ocena prawdopodobieństwa roszczenia musi uwzględniać również twierdzenia pozwanego oraz zaproponowane przez niego dowody, ocena ich również ma charakter oceny *prima facie*, od której nie sposób oczekiwać formułowania stanowczych i rozstrzygających ocen, która w dodatku może ulec zmianie w toku sprawy.

W konsekwencji dokonując oceny uprawdopodobnienia roszczenia powoda, nie można tracić z pola widzenia, iż w świetle przedstawionych przez pozwanego dowodów oraz analizy akt postępowania egzekucyjnego, Komornik Sądowy R. O. dokonał sprzedaży licytacyjnej spornych przedmiotów (protokół sprzedaży ruchomości, k. 157), jak również wydał wierzycielowi – pozwanemu – środki uzyskane z egzekucji (vide: dowód wpłaty na jego rachunek bankowy w dniu 21.06.2013 r. kwoty 158.899,11 zł uzyskanej z egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego R. O. w sprawie KM 701/13, k. 227 oraz akta egzekucyjne KM 701/13). W świetle powyższego *prima facie* za uprawdopodobnione uznać należy, że skutek wydania wierzycielowi środków uzyskanych z egzekucji z ruchomości, powód utracił prawo żądania zwolnienia środków pieniężnych od egzekucji i wytoczone roszczenie nie może być skuteczne. Powód w zaistniałych okolicznościach może jedynie występować przeciwko wierzycielowi z roszczeniem odszkodowawczym.

W konsekwencji, skoro przesłankami udzielenia zabezpieczenia są uprawdopodobnienie przez uprawnionego istnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia i obie te przesłanki muszą istnieć łącznie, to brak uprawdopodobnienia roszczenia przesądza o braku zasadności zgłoszonego wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Z tych przyczyn na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd I instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie, stosownie do treści art. 108 k.p.c.

bp